

καὶ κἀνὲν βάλλισμα τοῦ Στράουσι θὰ σᾶς δώσωσι νέαν ζωὴν
καὶ νέας δυνάμεις διὰ νὰ ἐπιτελέσητε καὶ ἐκ δευτέρου τὸ
μέγα ἀγώνισμα καὶ κατορθώσητε σῶος καὶ ἀβλαβῆς νὰ ἴδῃτε
πάλιν τὸν ἀναθρώσκοντα κικνὸν τῆς πατρικῆς σας ἐστίας...

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἥρωϊκὰ κατορθώματα ὄχι διὰ τὸ χρυσοῦν
δέρας τῆς Κολχιδος, οὐδὲ διὰ τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπε-
ρίδων, ἀλλ' ἀπλούστατα διὰ νὰ ἀναπνεύσητε ὀλίγον ἀέρα...
μὲ φόβον νὰ ἐκπνεύσητε καὶ τὸν ὅσον ἔχετε. . . .

ΑΛΕΞΑΝ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

Ἕ ΕΝΑ ΚΛΩΝΑΡΙ ΛΕΜΟΝΙΑΣ

A. K.

Ποιοὺς ξέρει ἂν ἡ μοῖρα μας στεφάνι
Δὲν πλέξῃ τῆς ἀγάπης νυφικὸ
Μὲ τὸ λευκὸ τῆς λεμονιάς κλωνάρι,
Καὶ ποιὸς, ἂν τὸ λουλούδι Σου δὲν κἀνῃ
Στεφάνι τῆς ἀγάπης νεκρικὸ
Νὰ σαβανώσῃ νεῖά ἢ παλληκάρι! . . .

Ποιὸς ξέρει ἂν ἀγάπῃ εὐτυχισμένη
Μὲ ἄνθῃ λεμονιάς στεφανωθῇ
Ἄγνῆς ἀγάπης ὠμορφο σημάδι,
Καὶ ποιὸς ἂν ἡ ἀγάπῃ πεθαμμένη
Μὲ ἄνθῃ λεμονιάς δὲν κοιμηθῇ
Ἕ τοῦ τάφου τὸ ἀκοίμητο σκοτάδι . . .

Ἕ νιότη λεμονιάς ζητεῖ κλαρὶ
Στεφάνι νὰ τὸ πλέξῃ ἐρωτευμένην,
Καὶ πάλι λεμονιάς κλαδὶ φορεῖ
Σὰν πᾶνε νὰ τὴν θάψουν πεθαμμένην!

ΝΙΚΟΣ Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ